

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De humili seruitio eius inter fratres. XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

4. Alio quoque tempore vocavit ad se sartorem, qui ei tunicā nouam facere debebat, & ait, Magister scis deformem tunicam facere? Qui respondit: Nescio, an bene hoc noui. Dicas tamen mihi Domine, qualem vultis habere? Tunc ait humilis magister Florentius ad sartorem: Facies de isto panno quatuor partes, & ita consuas eas simul sine plicis, vt de facili queam tunicam istā induere, & exuere, & tunc satis bona erit. Ad hæc sartor, cum admiratione multa respondit: O dilecte mi, qualiter hoc staret? Quare vellem bonum pannum destruere? Ego faciem bene, sicut melius conuenit. Tunc humilis & mitis sacerdos ait: Quæ cura est de apparatu ad extra? Facias amore Dei planiori modo quo potes, sic enim mihi magis placet: nam simplicia me decet habere, ad ædificationem cæterorum. O nobilem Christi sacerdotē, ad humilia semper inclinatum, qui vt Deo amplius placeret, omnem curiositatem amputauit!

CAPVT XIII.

De humili seruitio eius inter fratres.

LVx mundi Christus, ad illuminandum mentes fidelium venit in mundum, prædicans verba vitæ cœlestis, atque per humilitatis suæ exempla, ad amorem sui nominis torpida peccatorum corda præcipuè accendit, quæ cunctis per orbem fidelibus imitanda reliquit. Nam talem se Christus in medio discipulorū suorum exhibuit, sicut vnum ex ipsis, seruitium pietatis ostendens, & dominū potestatis non exercens, vt qui eum imitari voluerit, ab eo quoque dignus sit honorari, & super omnia bona in cœlesti regno constitui. Ego (inquit) *in medio vestrum sum, sicut qui ministrat.* Et iterum: *Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam pro multis.* Hanc autem sanctæ seruitutis doctrinam, humilis seruus Christi Florentius, cum fratribus suis studuit obseruare, persuadens omnibus sibi adherentibus cuiuscumque essent ætatis, vt per charitatem inuicē seruirent, inuicē sua onera portarēt, nulla abiecta opera exhorrerēt; sed humilia seruitia libenter exercerēt, illud amplectēdo charius, quod minus continet honoris, & plus habet laboris & rigoris.

2. Mos igitur sanctus, & probabilis apud eos virtus inoleuit, vt quilibet fratrum per hebdomadam in coquinæ ministerio staret, & cum omni humilitate ibi coqueret, vel quæ sibi à coco iniungebantur, promptè & hilariter adimpleret. Feruebant enim tunc omnes ad villiora opera facienda, siquidē & pro regno Dei laborare, incunda requies putabatur. Volens ergo bonus pater & dulcis magister Florentius, exemplum bonum præbere subie-

ctis,

Luce 22.
Matt. 20.

etis, tenuit etiam ipse in coquina vicem suam pro posse. Cui quidam ex vicinis compassionem motus, dixit: Cur bone domine versaris in coquina? Non habes aliquem, qui pro te istud faciat? Nonne melius esset, quod tu ires ad ecclesiam, & alius coqueret pro te? Respondit humilis minister Christi Florentius, dicens: Nunc magis affectare debeo, quod habeam omnium aliorum orationes, quam solummodo meas? Dum enim ego sum in coquina, omnes alij interim tenentur orare pro me. Maiorem ergo fructum spero consequi de orationibus aliorum, qui sunt in ecclesia, quam si ego solus orarem. Sic ergo tam verbo quam exemplo edificauit vniuersos: non querens quod sibi esset delectabile, sed alijs vtile & exemplare. Quoties autem cum fratribus comedebat, primum ferculum manibus suis eis apposuit, & de hoc plurimum doluit, quia infirmitate cogente refectio fratrū quotidie interesse non potuit. Quapropter seorsum in coquina cum coco suo solus edebat, habens mensam parua sobriè paratam: quia solidum cibum, debilitas stomachi non sufferebat. Ego licet indignus ab ipso sepe inuitatus, mensam eius parauit, & modicum quod petebat de cellario attuli, gaudensque cum multa hilaritate ei ministrari.

CAPVT XIV.

De labore manuum eius pro communi bono.

O Primus in moribus dignè que memorandus, inter omnes deuotos deuotissimus Florentius, nunquam ociosus voluit inueniri: sed preciosum tempus fructuosè nihil est expendere: cauens omnimodo, quamuis beneficiarius esset, panem suum gratis & absque labore manducare. Quod à venerabili magistro Gerardo didicit & accepit, hoc diligenter obseruauit: cuius sententia fuit, vt nemo ad congregationem suscipi deberet, nisi secundum beati Pauli dictum manibus laborare vellet. Est namque operatio sancta, ad omnem spiritualem profectum vtilissima: per quam carnis lasciuia domatur, & ab euagandi leuitate mens dissoluta citius refrenatur. Per hanc ocia nocua tolluntur, & confabulationes friuolæ ex orio surgentes, facilius decurtantur. Occasione enim loquendi sublata, labor proficiet in manibus: & erit semper diuor in bonis, qui fuerit operatius fidelis. Per hanc etiam necessitatibus fratrum sapienter prouidetur, & pauperum miseris copiosius subuenitur. Nam illa elemosyna gratius Deo placet, & clarius lucet, quæ de vultu sudore procedit, & iusto labore quæsitā reficit indigentes. Igitur ars scribendi libros, quæ clericis melius conuenit, & quietius exerce-

1. Cor. 4.

exerce-